

συν μετεκόμισαν πάντας ἡμᾶς εἰς Τυάν, ὅπου καὶ ἀπέκλεισαν ἐντὸς μεγάλης αἰθούσης εἰς ἣν ἀπέθετον ὀρύζιον. Τὸ στατιωτικὸν ἀπόσπασμα τὸ ὅποιον εἶχε σταλεῖ εἰς Καντσοῦ ὅπως λάβῃ τὰ λῦτρα ἐπέστρεψεν ἄπρακτον, διότι τὰ αὐτοκρατορικὰ στρατεύματα εἶχον καταλάβει τὴν πόλιν.

Εἰς Τυάν ὑπεφέραμεν τὰ πάνδενα· τὸ ὀρύζιον τὸ ὅποιον ἐδίδετο πρὸς ἡμᾶς εἰς τροφήν ἐτίθετο ἐντὸς ρυπαρῶν πινακίων, ἐρρύπαίνετο δὲ καὶ αὐτὴ ἡ τροφή ἐπίτηδες ὑπὸ τῶν φυλάκων. Μετὰ ταῦτα ἕτερος φύλαξ ἐρχόμενος ἔχεεν ὀλίγον ὕδωρ εἰς τὰ αὐτὰ πινακία. Ἰδοὺ ἡ τροφή μας καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς αἰχμαλωσίας μας.

Ὅτε τὸ πρῶτον ἠχμαλωτίσθημεν, οἱ ἀντάρται ἔλαβον ὅ,τι καὶ ἂν εἶχομεν ἐφ' ἡμῶν. Οἱ φύλακες ὅμως ᾔθελον καὶ ἄλλα, ἀλλὰ ποῦ νὰ εὕρωμεν; Ἀνῆρτησαν τότε τὰς μακρὰς πλεξίδας τῶν Κινέζων ἐπὶ τοῦ τοίχου εἰς τρόπον ὥστε ἴσταντο ὄρθιοι δι' ὅλης τῆς νυκτός, ἡ δὲ θέσις αὕτη καθίστατο ὀδυνηρότερη, διότι ὅτε καταβαλλόμενός τις ὑπὸ τοῦ ὕπνου ἐκινεῖτο, πάντες ᾔσθάνοντο τρομεροῦς πόνους ὡς συνδεδεμένοι ἀπὸ τῶν ὠτίων. Ἐξ αὐτῶν τινες νομίζοντες ὅτι ᾔθελον κατορθώσαι νὰ μετριάσωσι τοῦλάχιστον τὰς βασάνους, ἐδανείσθησαν ὀλίγα χρήματα παρὰ τινων φίλων ἐκ τῶν ἐν Τυάν καὶ ἔδωκαν εἰς τοὺς φύλακας· ἔπαθον ὅμως χειρότερα, διότι οἱ ἀπληττοι αὐτοὶ ἐζήτουν καὶ ἄλλα. Εἰς ἐμὲ μόνον ἐπετρέπετο νὰ κατακλίνωμαι καὶ νὰ περιφέρωμαι ἐντὸς τῆς στενῆς φυλακῆς.

Τέσσαρας ἡμέρας ἔζησα οὕτω πως· τὴν δὲ πέμπτην μὲ ἔφεραν ἐνώπιον τοῦ ἀρχηγοῦ τὸν ὅποιον εἶχα ἴδει εἰς τὸ στρατόπεδον. Ἐκάθητο μετὰ τριῶν ἄλλων, ὅλη δὲ ἡ αἴθουσα ἦτο πλήρης ἀξιωματικῶν ἱσαμένων. Κατὰ πρῶτον μὲ ἀπέτεινεν ἐρωτήσεις, ὁμοίας πρὸς τὰς προηγηθείσας· ἔπειτα ἐζήτησε πληροφορίας περὶ τῶν ἡθῶν, τῶν ἐθίμων, τοῦ εἶδους τῶν κυβερνήσεων καὶ τῶν τοιοῦτων. Μὲ ὠμίλησε περὶ τοῦ χριστιανισμοῦ καὶ διασχυρίσθη ὅτι δὲν ὑπῆρχε διχοφροσύνη μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου καὶ τῆς καθαρᾶς θρησκείας τὴν ὁποίαν ἐκήρυττεν ὁ κύριος αὐτοῦ. Εἰς ταῦτα δὲν ἀπεκρίθην· ἐπειδὴ ὅμως ἐπεθύμει ν' ἀκούσῃ τὴν γνώμην μου εἶπον, ὅτι αὐτὸς τόσον καλὰ ἐγίνωσκε τὰ περὶ τούτου, ὥστε πᾶσα ἄλλη κρίσις ἦτο περιττή. Ἐπειδὴ δὲ ἐφαίνετο εὐχαριστημένος διὰ τὰ δείγματα τῆς πολυμαθείας τὴν ὁποίαν ἀπέδειξεν, ἔλαβον τὸ θάρρος νὰ ζητήσω τὴν ἀπελευθερωσίν μου, ὑποσχεθεὶς νὰ πληρώσω λῦτρα ἅμα μετὰ τὴν ἐπάνοδόν μου εἰς Καντσοῦ. Ἐφάνη δὲ ἐνδίδων ὅτε τις τῶν περιεστώτων ἐλθὼν καὶ γονυπετήσας διηγήθη πρὸς αὐτὸν ὅτι μὲ εἶδε παρόντα εἰς τὴν καρατομίαν Ταϊπίγκων καὶ ὀνειδίζοντα αὐτοῦς καὶ τὴν θρησκείαν αὐτῶν. Παρατηρήσας καλῶς αὐτὸν ἀνεγνώρισα τὸν Κινέζον πρὸς ὃν ἱστάμενον πλησίον μου ἐν καιρῷ τῆς θανατικῆς ποινῆς, ἐξέφρασα τῶνόν τι τὴν ιδέαν μου. Ὁ ἀρχηγὸς ἐξαγριωθείς τότε ἐξέμεσε μυρίας ὕβρεις ἐναντίον μου, εἰπὼν ἐπὶ τέλους ὅτι τρομερὸν ἦτο ὅτι ὑπήκοος τοῦ βαρβάρου ἄρπαγος τοῦ Πεκίνου ἔλεγε τοιαῦτα ἀσυγχώρητα εἰς ξένον.

Μετὰ ταῦτα ἀπετάθη πρὸς τοὺς περιεστώτας, ὁμιλήσας γλῶσσεν τὴν ὁποίαν δὲν ἐνόησα· ἐγὼ δὲ ὑπέθεσα ὅτι σκοπὸν εἶχον νὰ μὲ θανατώσωσιν, ἀλλ' αὐτοὶ μὲ ἔστειλαν εἰς τὴν φυλακὴν. Ἐδεσαν τὴν δεξιάν χεῖρα μετὰ τοῦ ἀριστεροῦ ποδός μου, καὶ μὲ προσήλωσαν εἰς τὸν τοίχον διὰ σιδηρῶν κλοιῶν καὶ ἀλύσεως. Καὶ ὁ φύλαξ ἐγένετο ἀπανθρωπότερος. Συνείθιζε νὰ ῥίπτῃ κατὰ γῆς κάλαμον, νὰ τοποθετῇ τοὺς αἰχμαλώτους ἐκατέρωθεν καὶ μετὰ ταῦτα νὰ διατάτῃ νὰ δοκιμάζωσι τὰς δυνάμεις αὐτῶν ἀνηρτώμενοι ἀπὸ τοῦ σχοινίου τὸ ὅποιον συνέδεε τὰ ὦτα αὐτῶν. Οἱ δὲ ὑπηρεταὶ κατέφερον ἄλλεπαλλήλους πληγὰς εἰς τοὺς πόδας τῶν ταλαιπώρων ἐκείνων ὅσοι, κατὰ τὴν ιδέαν τοῦ φύλακος, δὲν ἐγυμνάζοντο ἀρκετά.

Τὴν ἐξοδὸν ἡμέραν εἰς ἑξ ἡμῶν μετεφέρθη ἔξω τῆς αἰθούσης ψυχορράγων· ἀλλὰ καὶ οἱ λοιποὶ ἡμεθεὶς εἰς οἰκτροτάτην κατάστασιν. Τότε ἐνόησα ὅπόσον εὐεργετικὸν καθίσταται τὸ ὅπιον· χάριν αὐτοῦ οἱ Κινέζοι ὑπομένουσιν ἀπαθῶς τοσαύτας βασάνους.

Εἰ καὶ τινες ἐξ ἡμῶν εἶχον φίλους εἰς Τυάν, οὐδαίς συγκατένευε νὰ μεταβῇ εἰς Καντσοῦ ὅπως φέρῃ λῦτρα· πάντες ἐφοβοῦντο τοὺς ἀντάρτας. Ἐπὶ τέλους ἐπατράπη νὰ ὑπάγῃ εἰς τῶν αἰχμαλώτων συνοδευόμενος ὑπὸ δύο στρατιωτῶν· ἐστείλαμεν δὲ κατ' ἐκλογὴν ἕνα Κινέζον, οὗ τινος ὁ ἀδελφὸς ἔμενεν ὀμνηρὸς μετὰ τῶν ἡμῶν. Μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἐφθασε διαταγὴ νὰ ἀπολύσωσιν ἡμᾶς. Μετὰ τὴν ἀπελευθερωσίν μου ἔμαθον ὅτι οἱ πλούσιοι Κινέζοι ἔχουσι τὴν συνήθειαν νὰ ῥάπτωσι πάντοτε εἰς τὸ ἐνδυμα αὐτῶν ἀδάμαντα ἢ ἄλλον λίθον πολύτιμον ὅπως χρησιμεύῃ αὐτοῖς ἀντὶ λύτρων.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ.

Σεῖρὰ ἐγκυκλίων μαθημάτων πρὸς χρῆσιν τῶν ἱερατικῶν σχολείων· συνερανισθεῖσα γνωματοθήσι τῆς ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐγκρίσει τοῦ Ἱπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως, καὶ ἐκδοθεῖσα δαπάνῃ τοῦ δημοσίου ταμείου.— Τόμος Θ'. περιέχων Μέρος Α'. Χριστιανικὴν ἠθικὴν καὶ Μέρος Β'. Λειτουργικὴν. Ἐν Ἀθήναις. 1869.

Τὰ ἐν τῷ τόμῳ τούτῳ συνέγραψεν ὁ καὶ τὴν ἐν τῷ 7' τόμῳ *Ἱερὰν Ἱστορίαν κατ' ἑκτασιν* φιλοπονήσας τεχνικὸς καθηγ. τῆς Θεολογικῆς ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ καὶ ἐν τῇ Ριζαρείῳ ἐκκλησιαστικῇ σχολῇ, νῦν δὲ καὶ αἰδεσιμώτατος πρωτοπρεσβύτερος Κ. Π. Ρομπότης.

Ὅπως δὲ κατὰ τὴν εὐωνοτέραν ἡ κτῆσις τοῦ βιβλίου εἰς τοὺς βουλομένους ν' ἀγοράσωσι τὸ Α' ἢ τὸ Β' μέρος, ἐγένετο ἡ τύπωσις καὶ εἰς ἰδιαιτέραν τεύχη. Καὶ τὸ μὲν Α' τὸ περιέχον δηλονότι τὴν *Χριστιανικὴν ἠθικὴν*, τιμᾶται Δρ. 1 1/2, τὸ δὲ Β' τὸ τὴν *Λειτουργικὴν* περιέχον, τιμᾶται Δρ. 3 1/2. Εὐρίσκονται δὲ παρὰ τῷ βιβλιοπώλῃ Ζ. Πρακτικίδῃ καὶ παρ' ἄλλοις ἐνταῦθα βιβλιοπώλαις, πωλούμενα πρὸς ὄφελος τοῦ Ταμείου τῶν εἰρημένων σχολείων.